

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 29.12.1967, sp. zn. 4 Tz 105/67, ECLI:CZ:NS:1967:4.TZ.105.1967.1

Číslo: 17/1968

Právní věta: I. Obnovu řízení nelze povolit, vyšly-li najevo nové skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které se však netýkají skutku uvedeného v obžalobě.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 29.12.1967

Spisová značka: 4 Tz 105/67

Číslo rozhodnutí: 17

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Obnova řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 220 odst. 1
§ 223 odst. 1
§ 278 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 17/1968 sb. rozh.

I. Obnovu řízení nelze povolit, vyšly-li najevo nové skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které se však netýkají skutku uvedeného v obžalobě.

(Rozsudek Nejvyššího soudu z 29. prosince 1967, [4 Tz 105/67](#).)

Okresní prokurátor podal obžalobu na obviněného V. S. pro trestný čin opilství podle § 201 tr. zák., spáchaný podle žalobního návrhu tím, že dne 8. září 1966 z N. do T. okres Louny, řídil v podnapilém stavu osobní auto Škoda 1000 MB.

Rozsudkem okresního soudu v Lounech z 21. října 1966 sp. zn. 4 T 436/66 byl V. S. uznán vinným skutkem posouzeným jako trestný čin opilství podle § 201 tr. zák. a byl mu uložen trest nápravného opatření.

Krajský soud v Ústí n. L. usnesením z 23. listopadu 1966 sp. zn. 3 To 427/66 zamítl podle § 256 tr. ř. odvolání okresního prokurátora proti tomuto rozsudku okresního soudu, domáhající se uložení trestu zákazu činnosti.

Podáním z 12. ledna 1967 navrhl okresní prokurátor, aby byla povolena obnova řízení s odůvodněním, že bylo dodatečně zjištěno, že obviněný vezl v autě dvě spolujezdkyně A a B. Při havárii že utrpěla A lehký otřes mozku, zhmoždění krční páteře, podlitiny krevní na obou předloktích, lýtkách a pravé kyčli a byla v důsledku tohoto zranění neschopna práce od 12. do 24. září 1966. Okresní prokurátor zastával stanovisko, že totožnost původně žalovaného skutku zůstává zachována, neboť obviněný se obou trestných činů (čímž myslel trestný čin opilství a trestný čin ublížení na zdraví, jehož skutkové okolnosti vyšly najevo až dodatečně) dopustil v jednočinném souběhu. Totožnost skutku je udržována totožností jednání a došlo pouze ke změně následku.

Okresní soud na základě tohoto návrhu povolil podle § 278 odst. 1 tr. ř. obnovu řízení s odůvodněním, že vyšly najevo jiné skutečnosti, které nebyly před tím zřejmé. V řízení po obnově pak uznal rozsudkem z 10. dubna 1967 sp. zn. 4 T 59/67 obviněného vinným trestnými činy opilství podle § 201 tr., zák. a ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1 tr. zák., jichž se obviněný dopustil tím, že 8. září 1966 z N. do T., okres Louny, řídil v podnapilém stavu osobní automobil Škoda 1000 MB, s vozidlem havaroval a spolujezdkyně A a B utrpěly zranění, které si vyžádalo delší pracovní neschopnost. Obviněnému pak uložil nový trest.

Proti usnesení okresního soudu v Lounech, jímž byla povolena obnova řízení, podal předseda Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona, v níž mj. vytýkal, že okresní soud povolil obnovu ohledně skutku, který nebyl stíhán obžalobou.

Z odůvodnění:

Při povolení obnovy trestního řízení soud přejal neprávem názor prokurátora, že vyšly najevo nové skutečnosti, které podmiňují povolení obnovy trestního řízení, aniž uvažoval o tom, zda tyto skutečnosti lze zahrnout do rámce skutku, který je uveden v žalobním návrhu (§ 220 odst. 1 tr. ř.). Skutečnosti, které vyšly dodatečně najevo a které jsou obsaženy v návrhu na povolení obnovy, nejsou skutečnostmi obsaženými ve stíhaném skutku („řídil v podnapilém stavu osobní auto“), ale zakládají jiný skutek, který v žalobním návrhu obsažen není („ublížil spolujezdkyni z nedbalosti na zdraví“). Nejde tedy o totožnost skutku, která je podle navrhovatele udržována totožností jednání. Poukaz prokurátora na změnu následku měl okresní soud upozornit na to, že obžalovaný byl stíhán pro trestný čin ohrožovací, u něhož se následek nepředpokládá a který je dokonán i vzdálenou možností následku, že však návrh na obnovu trestního řízení se týká jednání spáchaného z nedbalosti (byť i v důsledku opilství, jež je možno spáchat toliko úmyslně) a že tedy uváděné skutečnosti nově najevo vyšlé se nevztahují jen ke změně následku, který vůbec nebyl součástí skutku uvedeného v obžalobě, ale k jinému jednání obžalovaného.

Tímto usnesením tedy okresní soud porušil ustanovení § 278 odst. 1 tr. ř., podle něhož se povolí obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku na náhradu škody anebo o trestu. Již slovo „známými“ naznačuje, že tímto ustanovením není dotčen požadavek, že soud může rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu (§ 220 odst. 1 tr. ř.), protože pro (každý) skutek je trestní stíhání před soudy možné jen na základě obžaloby podané prokurátorem (§ 2 odst. 8 tr. ř.).

Pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1 tr. zák. proto mohl být stíhán obžalovaný pouze po podání obžaloby, ve které by byl tento skutek uveden.